

90 mandater er nu engang 90 mandater, men fra konservativ side er vi selvfølgelig også i vores gode ret til at sige, at hvis det er den vej, man vil trække, er vi naturligvis ikke med.

Gennemførelsen af de grønne afgifter, som er utrolig ødelæggende for mange virksomheder, og som uden tvivl vil komme til at koste arbejdspladser, gennemførelsen af den nye kommunale udligningsordning, der blev banket igennem på tværs af kommunale organisationer, og de partier, der normalt bærer det kommunale system, ja, de understreger regeringens venstresving.

Linjerne er med andre ord trukket klart op forud for efterårets forhandlinger om finansloven for 1996. Og for at regeringen ikke på nogen måde skal være i tvivl, så vil jeg gerne give følgende melding: Det Konservative Folkeparti stiller naturligvis op, når der skal forhandles finanslov for 1996. Vi ønsker indflydelse, vi ønsker resultater, og vi er parat til at påtage os et ansvar, som vi også har vist det i det forgangne år, men, for der er et stort men, regeringen skal ikke forvente en aftale, der kun drejer sig om det korte sigt og de mindre justeringer.

Skal der laves en aftale, så må der tages grundlæggende fat på en række af strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, på socialområdet og på uddannelsesområdet. Der skal gennemføres en stramning af finanspolitikken, som er væsentlig større end den, regeringen selv lægger op til. Vi ønsker, at man følger vismændenes råd, og de har klart sagt, at regeringens finanspolitik er for slap, og derfor vil vi sammen med Venstre i god tid præcisere vores fælles krav til en finanslovaftale.

Så kan regeringen jo vælge, om den vil søge en løsning med os eller den vil vende sig til SF og Enhedslisten, det er den jo blevet vant til. Men jeg er ikke helt sikker på, at en aftale med de 2 partier med de krav, SF og Enhedslisten allerede har stillet, vil skabe troværdighed om regeringens økonomiske politik. Man kan muligvis få vedtaget en finanslov, men jeg går ud fra, at det ikke er regeringens opfattelse, at det er ligegyldigt, hvilken finanslov der vedtages.

Men det er ikke kun på det økonomiske område, regeringen har vist manglende vilje og evne. Statsministeren sagde i sin åbningstale, at regeringen ønskede et bredt flerårigt forsvarsforlig; indtil nu har regeringen, må jeg desværre sige, ikke gjort sig særlige anstrengelser for at nå et sådant resultat.

Vi er fra regeringen blevet præsenteret for et oplæg til en forsvarsaftale, som indeholder besparelser i milliardstørrelsen og ikke den nul-løsning, som CD åbenbart troede de havde medvirket til at fremlægge; besparelser i milliardstørrelsen, omfattende strukturændringer og nedlæggelser inden for dansk forsvar.

Vi siger ikke, at alt skal forblive inden for dansk forsvar, som det har været i mange, mange år. Tiden kalder på ændringer, på moderniseringer, men vi må minde om, at vi har et forsvar, som over en årrække allerede har leveret meget store besparelser, som har alt for meget gammelt materiel, og hvor uddannelses- og øvelsesaktiviteterne er på for lavt et niveau.

Hidtil er vi ikke kommet en centimeter i forhandlingerne, og det er dybt bekymrende, for det skaber i virkeligheden for første gang i mange år tvivl om, hvorvidt det overhovedet vil lykkes at nå en aftale om forsvaret på et tidspunkt, hvor der i høj grad er brug for sikkerhed og stabilitet i forsvarets planlægning i de kommende år.

Jeg vil gøre én ting krystalklart, når det gælder Det Konservative Folkepartis holdning, nemlig at vi ikke under nogen omstændigheder medvirker til urimelige, planløse besparelser på forsvarsområdet, og at et forlig for os ikke bare er et mål i sig selv.

Ønsker regeringen en aftale, så må det ske ud fra den klare forudsætning, at dansk forsvars og hjemmeværnets troværdighed og effektivitet bevares, at forsvaret fortsat bygger på et betydeligt antal værnepligtige og på en materiel udskiftning, der sikrer, at forsvaret kan løse sine opgaver både i det nationale forsvar herhjemme i Danmark og i FN's tjeneste.

Når jeg nævner det, skal det også ses i lyset af den alvorlige forværring, vi oplever i situationen i det tidligere Jugoslavien med luftbombardementerne, gidseltagningen og de ufatteligt grove overgreb mod menneskerettighederne fra et banditregime. Der er i høj grad lagt op til, at også dansk forsvar og den del, vi har stationeret i det tidligere Jugoslavien, er korrekt udstyret, er veltrænet, kan løse opgaverne, således at styrken også bedst muligt er i stand til at varetage sin egen sikkerhed.

Den Konservative folketingsgruppe er enig i den linje, regeringen og udenrigsministeren har lagt i denne sag. Det kommer også til udtryk i forbindelse med de drøftelser, der var i Det Udenrigspolitiske Nævn i søndags. Vi tager totalt afstand fra gidseltagning, hvor man